

Men mit spørgsmål til ministeren er, om det er ministerens holdning, at vi fremover ikke skal have fiskeindustri, ikke skal have havne, ikke skal have de forskellige former for erhverv, som er afhængige af, at der nogle gange er arbejde og andre gange ikke arbejde. Er det ministerens holdning, at de erhverv skal vi ikke have fremover?

Kl. 12:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 12:49

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Med lovforslaget her sikres det, at man kan modtage supplerende dagpenge i 30 uger inden for 104 uger. Så lovforslaget er udtryk for, at vi anerkender, at der er behov for supplerende dagpenge som en midlertidig ydelse. Det, vi har villet regulere her, er de tilfælde, hvor man indretter sig permanent med kombinationen af deltidarbejde og supplerende dagpenge. Det er jo ikke mindst foranlediget af, at vi kan se af undersøgelse, at 20 pct. af dem, der modtager supplerende dagpenge, ikke ønsker at gå op i arbejdstid, og at vi kan se, at to ud af tre på supplerende dagpenge ikke søger fuldtidsbeskæftigelse. Derfor er vi kommet med den her regulering.

Men som sagt kan man stadig få supplerende dagpenge i 30 uger inden for en 2-årig periode.

Kl. 12:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

Kl. 12:50

Line Barfod (EL):

Jeg synes ikke, ministeren svarede mig på mit spørgsmål.

Men hvis regeringens holdning er, at vi fortsat skal have fiskeindustri, at vi fortsat skal have havne osv., men at de, der arbejder der, bare ikke skal have muligheden for at få supplerende dagpenge, i det omfang de får i dag – og det vil for manges vedkommende betyde, at de så mister retten til supplerende dagpenge – er ministerens ønske så, at de må vænne sig til at have en lavere levestandard? For nogle skal udføre det arbejde.

Eller er ministerens ønske, at så tager man nogle ind, som man bruger til at trykke løn- og arbejdsvilkår på de her områder? Er det det, der ligger i regeringens ønske om at skære ned på muligheden for at få supplerende dagpenge?

Kl. 12:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 12:51

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg redegjorde i min tale for, at baggrunden for forslaget er at tackle det problem, at der i det danske samfund er mangel på arbejdskraft. Det, der kan begrænse væksten i det danske samfund, er, hvis vi ikke kan få mennesker til at udføre de job, der er. Her er der altså en gruppe, som står fuldtids til rådighed for arbejdsmarkedet, og som derfor er fuldtidsjobsøgende, og der har vi sagt: Man kan ikke over en længere periode indrette sig på en kombination af arbejde og dagpenge.

Men selvfølgelig skal man kunne gøre det i en midlertidig periode, for det er meningen med de supplerende dagpenge. Derfor skal reglerne fremover være sådan, at man kan få supplerende dagpenge i 30 uger.

Kl. 12:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til beskæftigelsesministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Udvidelse af arbejdsgiverperioden).
Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 28.03.2008).

Kl. 12:52

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er Venstres ordfører, og det er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 12:52

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Det går godt i Danmark, så godt, at vi har akut mangel på arbejdskraft. Det er altafgørende for vækst, velstand og velfærd, at hjulene i beskæftigelsen og økonomien holdes i gang. Der er i dag flere personer, som ikke arbejder på grund af sygefravær end på grund af ledighed. Det skal der gøres noget ved. Regeringens målsætning er at nedbringe sygefraværet med 20 pct. frem til 2015.

Erfaringen har i høj grad vist, at sygefravær hænger sammen med virksomhedernes indsats for arbejdsmiljøet. Det vil sige, at jo bedre trivsel på arbejdet, desto mindre sygefravær. Regeringen lægger derfor vægt på en aktiv og omsorgsfuld sygefraværspolitik. Det er først og fremmest virksomhedernes ansvar, men regeringen vil også gerne give virksomhederne incitamenter til at passe godt på deres ansatte.

Lovforslag nr. L 148 udvider de dage, arbejdsgiveren selv skal betale sygedagpenge, fra 15 til 21 dage, og på den måde er der økonomiske incitamenter til at skabe et godt fysisk og psykisk arbejdsmiljø og forebygge sygdomme, ulykker og nedslidning.

Det er dog vigtigt, at lovforslaget ikke rammer personer med nedsat arbejdsevne. Formålet er jo netop at sikre så mange besatte arbejdspladser som muligt. Derfor skal arbejdsgivere fortsat være friholdt for sygedagpengeudgifter i hele arbejdsgiverperioden, når det gælder ansatte, for hvem der er indgået en aftale om refusion af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom.

Lovforslaget forventer vi vil nedbringe antallet af sygemeldinger og sygefraværslængden. Derfor støtter Venstre forslaget.

Kl. 12:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste er den socialdemokratiske ordfører, og det er hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 12:54

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Som det netop blev sagt, så går det jo fantastisk i Danmark i dag. Aldrig har der været så mange i beskæftigelse, og aldrig har ledigheden været så lav, som den er nu. Hurra for det.

Men succesen har en pris, for aldrig har der været så mange, der er blevet syge af at gå på arbejde.

I dag overstiger antallet af personer på sygedagpenge antallet af ledige på dagpenge.

I Socialdemokratiet er vi meget optaget af at få gjort noget ved den udvikling. Det gælder både arbejdsmiljøet på arbejdspladserne og det hastigt stigende sygefravær. Derfor så vi forhandlingerne om finansloven og regeringens jobplan som alle tiders chance for virkelig at tage fat og gøre noget ved de grundlæggende problemer. I forhandlingerne har vi fremlagt en række forslag til at forbedre arbejdsmiljøet og give incitament til at nedbringe sygefraværet i både private og offentlige virksomheder.

Et af dem går på, at såfremt arbejdsgiveren indgår en aftale med kommunen om at have fokus på arbejdsmiljø og sygefravær, så vil vi nedsætte antallet af arbejdsgiverbetalte sygedage til 10, og hvis de ikke vil lave sådan en aftale, vil vi forhøje det til 20. Det er et klart incitament til arbejdsgiverne og en reel mulighed for at få gang i forbedring af de alt for store tal, vi ser for nedslidning og sygefravær i dag.

Men hvad blev resultatet? Regeringen havde jo valgt og var ikke interesseret i at indgå i reelle forhandlinger og lave en aftale, der tager fat om de problemer, der er derude i den virkelige verden. Skattelettelserne og præmien til de 64-årige skulle finansieres, og det gøres så ved at lade arbejdsgiverne betale en ekstraskat, for de skal betale de første 21 sygedage. Man kan spørge sig selv, hvor det berømte skatkestop blev af. Men værst af alt: Hvor blev bekæmpelsen af sygefraværet af?

Det er simpelt hen for uambitiøst, det er en skævvridning, og det er ikke godt nok. Virksomhederne bliver pålagt en skat, der ikke giver effekt på sygefraværet. Så der, hvor regeringen har fokus på skattelettelser og beskatning af sygefravær, har Socialdemokratiet en række bud på en forbedring af arbejdsmiljøet og på en indsats mod det stigende sygefravær i form af forpligtende aftaler med arbejdsgiverne.

Vi står naturligvis til rådighed, hvis ministeren ønsker at lave reelle forbedringer af lovforslaget, men som det ligger nu, er Socialdemokratiet imod.

Kl. 12:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste er Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Bent Bøgsted.

Kl. 12:57

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Forslaget er jo en del af finanslovaftalen for 2008. Med forslaget udvides den periode, hvor arbejdsgiveren betaler udgiften til sygedagpenge. I dag betaler arbejdsgiveren de første 15 kalenderdage af den ansattes sygeperiode. Det udvides med forslaget til 21 kalenderdage. Det vil så betyde, at arbejdsgiveren får en ekstra tilskyndelse til at sikre et bedre arbejdsmiljø og en bedre trivsel på arbejdspladsen. Al erfaring viser, at det nedbringer sygefraværet og dermed bliver en gevinst for arbejdsgiveren.

For at det ikke skal få indflydelse på den sociale indsats, som mange arbejdsgivere gør ved at ansætte folk med problemer og i fleksjob, vil det fortsat være friholdt, når der er indgået aftaler om refusion af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom. Ligeledes er arbejdsgiveren friholdt for udgifter til sygedagpenge til personer ansat i fleksjob.

Desuden sikres det, at udvidelsen af arbejdsgiverperioden bliver indarbejdet i sygedagpengeforsikringen, så der også kan tegnes forsikring for de dage, arbejdsgiverperioden udvides med, hvilket har stor betydning for små erhvervsdrivende, der ellers kan blive udsat for en stor belastning.

Men alligevel vil jeg egentlig bede ministeren om at se lidt på, om man måske kunne lave et eller andet, hvor man kunne fritage nystartede fra at blive omfattet af udvidelsen. Jeg ved godt, at der er taget højde for det i forbindelse med forsikringsperioden, og jeg er også klar over, at det er en del af finanslovaftalen. Men var der nu en mulighed for, at man kunne tilgodese nystartede, og var der en chance for, at kredsen omkring finansloven kunne blive enig om det, så var det jo en mulighed.

Men ellers støtter Dansk Folkeparti forslaget.

Kl. 12:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste er SF's ordfører, og det er hr. Eigil Andersen.

Kl. 12:59

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

SF vil afvente udvalgsbehandlingen af lovforslaget, inden vi tager endelig stilling til, hvad vi vil stemme til det. Men vi har da sympati for regeringens forslag om, at arbejdsgivernes betaling af sygedagpenge bliver udvidet fra 15 til 21 dage. I den byrdefordeling, der er mellem det of-

fentlige og arbejdsgiverne, har vi sympati for, at fordelingen bliver mere rimelig, ved at arbejdsgiverne pålægges at betale en større del – og også for at arbejdsgiverne får en større økonomisk tilskyndelse til at forbedre arbejdsmiljøet.

Men der kan også være ulemper ved forslaget, og jeg vil nævne, at i de høringssvar, der er kommet, er der punkter, som jeg mener man bør overveje. Der er kommet et høringssvar fra handicaporganisationerne, som er betænkelige ved lovforslaget. De frygter, at det bliver sværere at få eller fastholde et job for borgere med nedsat arbejdsevne, og i forbindelse med at de har langvarig eller hyppig sygdom. Sagen er jo, at for disse medarbejdere, som lider af en langvarig eller kronisk sygdom, kan arbejdsgiveren slippe helt for at betale i arbejdsgiverperioden. Det kan man efter de gamle regler, og man vil også kunne slippe for arbejdsgiverperioden efter det her lovforslag. Men problemet kan være, at der formentlig er mange arbejdsgivere, som ikke kender de her muligheder, og handicaporganisationernes kommentar munder derfor ud i en opfordring til, at der bliver lavet en oplysningskampagne om muligheden for, at arbejdsgiver kan slippe for arbejdsgiverperioden i forbindelse med mennesker, der er kronisk syge.

FTF støtter som udgangspunkt forslaget, men har også betænkeligheder. Igen skyldes det, som under et tidligere punkt her i dag, økonomien i det offentlige, f.eks. på sygehuse og i daginstitutioner. Man frygter, at der vil blive ansat for få vikarer, fordi der er en større økonomisk risiko ved at gøre det, i det øjeblik arbejdsgiverperioden ved sygdom bliver forlænget.

Som også under det tidligere dagsordenspunkt er SF's løsning her bedre økonomi i kommunerne. Det må være vejen frem, for selvfølgelig er der brug for, at der bliver ansat vikarer, når der er frafald blandt det fastansatte personale. Men det er klart, at man selvfølgelig kan overveje, hvor realistisk det er, at vores tanker om, at kommunerne skal have flere penge, bliver til virkelighed. Derfor er det klart, at man også kan overveje det her lovforslag i det lys.

FTF foreslår desuden en såkaldt tilbagefaldsregel, så arbejdsgiveren slipper for en ny arbejdsgiverperiode i tilfælde af flere sygeperioder på grund af den samme sygdom. Det forekommer mig, at det er noget uklart beskrevet i papirerne, eller også er jeg muligvis ikke god nok til at læse det, men umiddelbart tænker jeg, at man kan overveje at lave en sådan regel. I

hvert fald vil vi gerne have det belyst under udvalgsarbejdet.

Ministeren argumenterer imod en tilbagefaldsregel ved at sige, at det vil give et stort arbejde med at skaffe dokumentation for, at det er den samme sygdom, der er tale om, altså at der er tale om et reelt tilbagefald. Her kan selvfølgelig ligge en vanskelighed, men umiddelbart tror jeg, at det besværlige ved det er noget overdrevet i ministeriets kommentar. Så derfor vil jeg gerne spørge om det uddybende under udvalgsarbejdet.

Men afrundende vil jeg sige, at SF's stillingtagen vil afvente det videre udvalgsarbejde.

Kl. 13:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:03

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

I vores arbejdsmarkedsordfører, hr. Knud Kristensens, fravær har jeg aftalt at tilkendegive følgende:

Lovforslaget om ændring af sygedagpengelovens regel om arbejdsgiverbetalt sygedagpengeperiode fra 15 til 21 kalenderdage medfører en markant udvidelse af den arbejdsgiverbetalte sygefraværperiode. Ændringen vil medføre en mindreudgift på 183 mio. kr. i 2008, og i 2009 vil det offentlige mindreudgift være på 312 mio. kr. Hensigten med lovforslaget er, at virksomhederne indarbejder en aktiv sygefraværspolitik, som forebygger sygefravær i større udstrækning, end man kender det i dag.

Det skal understreges, at der i de senere år er sat meget fokus på det her område i mange virksomheder, hvor man allerede har indarbejdet sygefraværssamtaler og dialog med den sygemeldte samt tilpasning af den enkeltes arbejdsituation. Der vil for mindre virksomheder fortsat være mulighed for at tegne en sygedagpengeforsikring, også for den udvidede arbejdsgiverbetalte del som perioden vil blive forlænget med. Arbejdsgivere til ansatte, som der er indgået en aftale med om refusion af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom, vil fortsat være friholdt for sygedagpengeudgifter i hele arbejdsgiverperioden.

Med de kommentarer støtter De Konservative forslaget.

Kl. 13:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren, og den næste i ordførerrækken er fru Lone Dybkjær fra Det Radikale Venstre.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Mit partis ordfører, hr. Morten Østergaard, kan i lighed med andre ordførere fra andre partier heller ikke være til stede. Det er derfor mig, der har fået tjansen.

Det er jo tredje gang i dag, vi behandler et lovforslag, som skal finansiere regeringens finanslovaftale. Jeg tror rolig, jeg kan sige, at hvis det havde været SR-regeringen, der havde gjort det, ville man have betegnet det som en skatteforhøjelse. Det her er jo bare et håndtag, der drejes på for at finde finansiering. Der er ikke nogen prioritering bag det her. Så ved jeg godt, at regeringen argumenterer kraftigt for, at det vil give den enkelte arbejdsgiver en øget økonomisk tilskyndelse til at føre en aktiv sygefraværspolitik og dermed i højere grad forebygge det kortvarige sygefravær. Jeg kan igen rolig sige, at hvis det havde været et radikalt forslag, var det virkelig blevet hældt ned af brættet af en i så tilfælde opposition.

Der står nemlig samtidig klart i forslaget om negative konsekvenser og merudgifter – og det viser jo også hulheden i forslaget – at de bliver på 183 mio. kr. i 2008. Det er godt nok, for der kan man jo ikke nå at gøre en stor forebyggelsesindsats. Men for 2009 og frem står der 312 mio. kr., og det viser jo helt tydeligt hulheden i det. Altså, man kunne i det mindste have sat et lille spørgsmålstegn ved, om det fortsat ville være sådan, alt efter om man troede på, at der ville blive tale om en forebyggelse. Men selv regeringen tror jo ikke på det, og derfor skriver de, som de gør, i bemærkningerne.

Vi synes sådan set, det er fair nok, at man søger sit finanslovforslag finansieret. Det er jo regeringens ansvar at gøre det. Men vi synes bare, at det her forslag har social slagside. Vi mener faktisk, at det bliver en de facto-skat på virksomhedernes sociale ansvar. Det bliver sværere for de svage ledige at komme i arbejde, fordi det bliver dyrere, hvis de får brug for sygedagpenge. Det er klart, at man i nogle sammenhænge kan forsikre sig ud af tingene, men det afgørende er jo, at det i startgrundlaget giver en social slagside, og vi kan egentlig ikke forstå, at man virke-

lig på den her måde vil indskrænke det rummelige arbejdsmarked.

Dels siger regeringen altså, som den gør, at der er tale om en totalbesparelse, dels siger den i andre sammenhænge, at den vil udvide det rummelige arbejdsmarked, at den vil lave incitamenter til, at virksomhederne ansætter de svagere i samfundet, og det vil i den sammenhæng sige dem, der har været uden for arbejdsmarkedet i længere tid.

Vi synes, at det her gør det sværere for virksomhederne at tage et socialt ansvar, og det er ikke den vej, vi synes man skal gå. Vi synes, man skal gå den modsatte vej. Vi synes selvfølgelig, det er fint, hvis virksomhederne har incitamenter til at nedbringe sygefraværet, men vi tror altså ikke på den her metode, og det gør regeringen jo i virkeligheden heller ikke selv.

Kl. 13:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Den næste er fru Johanne Schmidt-Nielsen fra Enhedslisten.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er endnu en vikar i rækken. På vegne af fru Line Barfod, som desværre ikke kunne være til stede lige nu, vil jeg sige, at Enhedslisten ikke kan støtte forslaget. Udvidelsen af arbejdsgiverperioden vil allerhøjest i meget begrænset omfang være et incitament for arbejdsgiverne til en øget indsats for at forebygge og begrænse sygdom og nedslidning, idet virksomhederne allerede betaler tre fjerdedele af forsørgelsesomkostningerne ved sygefravær. Til gengæld kan man frygte, at arbejdsgiverne vil blive tilskyndet til at lægge yderligere pres på sygemeldte for at få dem raskmeldt. Derudover vurderer Enhedslisten, at forslaget vil have negative konsekvenser i forhold til at få mennesker med nedsat arbejdsevne og øget risiko for hyppig sygdom i arbejde, idet det kan mindske arbejdsgivernes lyst til at ansætte og fastholde disse mennesker.

Enhedslisten kan altså ikke støtte forslaget.

Kl. 13:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Den næste i rækken er hr. Anders Samuelson fra Ny Alliance. Han var her lige før.

Nå, men så tror jeg, vi giver ordet til beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:09

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for de kommentarer, der er kommet til lovforslaget.

Først er det magtpåliggende for mig at slå fast, at forslaget jo ikke vedrører den enkelte persons ret til at få sygedagpenge. Der er med forslaget alene tale om, at vi ændrer på finansieringen af udgifterne, altså forholdet mellem, hvad det offentlige og hvad arbejdsgiverne skal bære.

Arbejdsgiverne betaler i dag udgiften til sygedagpenge i de første 15 kalenderdage af den ansattes sygefravær. Lovforslaget betyder, at denne arbejdsgiverperiode udvides til 21 kalenderdage. Baggrunden for forslaget er, at sygefraværet med sygedagpenge er vokset markant i de seneste år. I 2007 var det omtrent på størrelse med ledigheden, og udviklingen går i retning af, at der efterhånden er flere, der ikke arbejder på grund af sygdom end på grund af ledighed.

Sygefravær har store personlige konsekvenser for den enkelte sygemeldte. Det gælder både menneskeligt, arbejdsmæssigt og økonomisk. Jeg er fuldt ud klar over, at der i dag er mange virksomheder, der gennem en aktiv personalepolitik gør en stor og målbevidst indsats for at nedsætte sygefraværet, f.eks. ved dialog med den sygemeldte og med tilpasning af arbejdet. Men tilskyndelsen til at nedbringe sygefraværet hænger i høj grad sammen med forpligtelsen. Al erfaring viser, at de arbejdspladser, der sætter fokus på et godt arbejdsmiljø og trivsel, høster gevinsten i form af mindre sygefravær. Arbejdsgiverne har derfor selv en vigtig nøgle til nedbringelsen af sygefraværet og udgifterne til sygedagpenge.

Jeg er opmærksom på, at det ofte vil være sådan, at mindre virksomheder har vanskeligere ved at håndtere sygefravær end større virksomheder. Udgiften til sygedagpenge rammer hårdere, når man f.eks. kun har 2 eller 5 ansatte. Derfor er det også med lovforslaget en klar forudsætning, at der samtidig sker en tilpasning af den ordning, der giver de mindre, private virksomheder mulighed for at tegne en sygedagpengeforsikring. Der vil altså kunne tegnes forsikring også for de dage, som arbejdsgiverperioden forlænges med.

Endelig vil jeg fremhæve, at jeg ikke deler frygten for, at en udvidet arbejdsgiverperiode vil komme til at virke som en barriere for, at arbejdsgiverne vil ansætte de svagere grupper på

arbejdsmarkedet. Arbejdsgiverne vil fortsat være friholdt for sygedagpengeudgiften i hele arbejdsgiverperioden, når det drejer sig om ansatte, for hvem der er indgået aftale om refusion af sygedagpenge med langvarig eller kronisk sygdom. Tilsvarende vil arbejdsgiveren også fortsat være friholdt for udgifter til sygedagpenge til personer, som ansættes i fleksjob. I begge situationer gælder det således, at det er kommunen, der betaler sygedagpengene allerede fra den første fraværsdag.

Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen, hvor vi får lejlighed til at drøfte de spørgsmål, der har været rejst under debatten i dag.

Kl. 13:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er kommet en enkelt spørger til beskæftigelsesministeren. Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:12

Eigil Andersen (SF):

I forbindelse med noget af det sidste, som ministeren kom ind på med hensyn til kronisk syge, hvor arbejdsgiveren kan slippe for arbejdsgiverperioden i det hele taget, vil jeg høre, hvordan ministerens syn er på eventuelt at iværksætte en oplysningskampagne for at gøre denne mulighed mere kendt.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:13

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vedrørende orientering om det her får kommunerne tilsendt et orienteringsbrev, hvor der bliver redegjort for indholdet af lovændringen. Der vil også blive sendt et brev til de private arbejdsgivere, der har tegnet en sygedagpengeforsikring, så arbejdsgiverne har på det rene, hvad lovændringen betyder for forsikringsordningen og for deres forsikring. Det er ikke hensigten generelt at sende information ud til arbejdsgiverne. Både arbejdsgiverne og deres organisationer kender reglerne om arbejdsgiverperioden, og de er uden tvivl opmærksomme på lovændringen. Hertil kommer, at kommunerne jo i administrationen af de konkrete sygedagpengesager vil informere både arbejdsgivere og lønmodtagere om udvidelsen af arbejdsgiverperioden. Denne information vil ikke mindst være rettet mod de særlige ordninger, der gælder for personer ansat i fleksjob og for personer med kroniske lidelser, og det er jo her vigtigt at notere sig, at disse ord-

ninger ikke er nye og derfor i stor udstrækning allerede er kendt stof for arbejdsgiverne.

Kl. 13:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er endnu et spørgsmål fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:14

Eigil Andersen (SF):

Det glæder mig da i hvert fald, at der vil blive gjort en vis form for oplysningsarbejde, sådan forstod jeg det, for når handicaporganisationerne påpeger, at der er arbejdsgivere, som stadig væk ikke kender reglerne, tror jeg, at man må tage til efterretning, at det er sådan, det er.

Jeg vil gerne spørge om det forslag, som er blevet nævnt fra FIT's side, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt man kunne lave en tilbagefaldsregel, sådan at hvis en lønmodtager bliver syg af den samme sygdom, slipper arbejdsgiveren for at betale en ny arbejdsgiverperiode.

Kl. 13:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:15

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi skal lige slå fast, at der ikke er en tilbagefaldsregel i sygedagpengeloven, som den er i dag. Jeg er opmærksom på, at der tidligere, tilbage i slutningen af 1980'erne, eksisterede en tilbagefaldsregel, men begrundelsen for reglen dengang var, at arbejdsgiverperioden var på hele 13 uger. Vi har altså at gøre med to ret forskellige situationer. Efter min opfattelse har vi ikke behov for at genindføre en tilbagefaldsregel. I administrativ henseende ville en sådan regel også give kommunerne ganske betydelige problemer, da forudsætningen jo måtte være, at der skulle indhentes en klar dokumentation for, at medarbejderen er sygemeldt på grund af samme sygdom som i den tidligere sygeperiode.

Kl. 13:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er et par kommentarer. Den første er fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 13:16

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, ministerens svar var klart. Der bliver ikke lavet noget oplysningsarbejde.

Regeringen siger, at vi har brug for at få flere mennesker i arbejde, og at vi har brug for – om jeg så må sige – det rummelige arbejdsmarked, men så kan jeg ikke fatte, at ministeren ikke kan se, når man udvider den arbejdsgiverbetalte sy-

gedagpengeperiode, at det så netop vil gå ud over mennesker på det rummelige arbejdsmarked.

Der er også mennesker, der befinder sig i en gråzone, som af en eller anden grund ikke nødvendigvis er i fleksjob, ikke nødvendigvis er handicappet og alt muligt, men alligevel, måske fordi de ikke har haft job før, eller hvad ved jeg, ikke rigtig kan bevise, hvor gode de er på arbejdsmarkedet. Dem rammer man da!

Igen vil jeg sige, at jeg synes, det er i orden, at man laver den her finansiering, men hykleriet synes jeg måske ikke er helt i orden.

Kl. 13:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:17

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er en række forhold, der taler imod fru Lone Dybkjærs forudsigelse om en svækkelse af arbejdsgivernes sociale engagement. Det første er, at personer, der har en langvarig lidelse eller en kronisk lidelse, som vi har drøftet, i sagens natur har en forøget sygdomsrisiko. Men netop derfor har man jo den særlige regel om, at arbejdsgiveren – hvis der er indgået en aftale herom – kan få refunderet sygedagpengene fra kommunen. Her er det altså kommunen, der betaler allerede fra første sygedag.

Der er i dag heller ingen arbejdsgiverperiode overhovedet, når der er tale om personer, der er ansat efter fleksjobordningen, der jo er målrettet de lidt svagere grupper. Også her er det kommunen, der betaler sygedagpenge fra start af.

Når situationen er den, at der er mangel på arbejdskraft, og at der er ubesatte stillinger, så har arbejdsgiverne efter min mening en tilstrækkelig tilskyndelse til at ansætte også de lidt svagere grupper på arbejdsmarkedet. Et nærliggende alternativ ville nemlig i mange tilfælde være, at stillingen ikke kan besættes.

Derfor betragter jeg det som usandsynligt, at det her skulle få den konsekvens, som fru Lone Dybkjær forudsår.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Lone Dybkjær, endnu en gang.

Kl. 13:18

Lone Dybkjær (RV):

Det bliver jo ikke bedre af, at ministeren bliver ved med at læse sådan nogle præfabrikerede svar op, som siger det samme, som han allerede har sagt tidligere.

Ministeren kender jo udmærket situationen i andre lande, f.eks. i Tyskland, hvor der er meget dramatiske beskyttelsesregler – om man så må sige. Det kan man jo godt, hvis man vil, kalde det her også – i en anden optik i hvert fald. Der er det da klart, at det er virksomhedernes problem, at de står med store sociale byrder, når de skal ansætte folk, og at det derfor er svært at få ansættelse, fordi man skal tage alt det her ind.

Igen vil jeg sige, at ministeren jo sådan set bare kunne sige: Vi er nødt til at få det her finansieret, og vi har fundet, at det her var en god måde at finansiere det på. Vi vil prøve at følge udviklingen, og vi tror ikke, at det får en social slagside – eller hvad ved jeg.

Den der firkantethed, ministeren anvender, synes jeg er fuldstændig meningsløs, fordi ministeren jo i en anden situation ville have anvendt den stik modsatte argumentation. Vi pålægger arbejdsgiveren en større byrde, og det gør det da alt andet lige mere risikofyldt at ansætte svage i virksomheden.

Nu snakker jeg ikke om de veldefinerede svage, om jeg så må sige. Der er jo også, man kunne kalde det den grå zone, og det er da mennesker, der befinder sig der, som det bliver sværere for at få arbejde, fordi arbejdsgiverbyrden bliver større.

Kl. 13:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:20

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu debatterer jeg ikke de her ting til hverdag med fru Lone Dybkjær, men hvis vi gjorde det, så ville jeg jo også have fremhævet, at vi er kommet ret langt i den her regerings tid med at få svage grupper ind på arbejdsmarkedet. Siden 2004 er 30.000 personer fra de såkaldte matchgruppe 4 og matchgruppe 5 kommet ind på arbejdsmarkedet.

Derfor er det ræsonnement, fru Lone Dybkjær kommer med, lidt forkert, for jeg tror, at tyskerne – og de skeler jo også lidt til Danmark – ser, hvor godt det går i Danmark med at få de grupper ind på arbejdsmarkedet. Så helt tåbeligt bærer vi os jo altså ikke ad.

Det, jeg tror er afgørende her, er, at arbejdsgiverne arbejder med de her ting, og jeg kan sige, at vi i næste uge kommer med en stor analyse af sygefraværet i Danmark, hvor vi jo fremlægger, hvad vi ved om sygefravær. Det tror jeg vil give anledning til en meget interessant og vigtig de-

bat. Vi i regeringen har jo sagt, at vi i midten af juni måned kommer med et stort udspil til, hvordan vi reducerer sygefraværet.

Så det er i allerhøjeste grad et emne, vi har fokus på, nemlig at reducere sygefraværet, som desværre er inde i en voldsom stigning i øjeblikket.

Kl. 13:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en bemærkning, er hr. Lennart Damsbo-Andersen

Kl. 13:21

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg har med stor tilfredshed hørt både ministeren og ordførerne fra de regeringsbærende partier udtrykke enighed om, at der er problemer med sygefraværet og med mangel på arbejdskraft i Danmark i dag.

Jeg kunne så godt tænke sig at spørge ministeren: Når nu det fremgår af lovforslaget, at der i 2008 vil være en besparelse eller en mindreudgift på 183 mio. kr. og i 2009 vil være en 312 mio. kr., vil ministeren så fremkomme med forslag til at bruge nogle af de her penge på at forbedre arbejdsmiljøet, mindske sygefraværet og dermed sikre flere hænder på arbejdsmarkedet – eventuelt i det udspil, der kommer i juni?

Kl. 13:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 13:22

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo netop det, vores udspil tager sigte på. Jeg har jo haft møde med alle interessenter i den her sag, arbejdsgivere, lønmodtagere, kommuner, patientforeninger, pensions- og forsikrings-selskaber osv., for at få alle ideer på bordet til, hvordan vi kan få vendt udviklingen i sygefraværet. På baggrund af det arbejder vi i øjeblikket med en handlingsplan på området, og vi forventer at kunne præsentere handlingsplanen i midten af juni måned.

Det er sådan, at sygefraværet som bekendt er steget meget voldsomt, og der er i dag tre gange så mange, der er fraværende på grund af sygdom som på grund af ledighed, og derfor ved vi jo også, at det specielt er det langvarige sygefravær, vi skal sætte ind over for, og det er det, vi vil koncentrere os om i vores handlingsplan.

Vi vil ikke bruge mange kræfter på brækkede ben på skiferien, og når folk har fået en alvorlig kræftdiagnose, skal vi heller ikke bruge mange

kræfter på at forstyrre dem med at diskutere tilbagevenden til arbejdsmarkedet, men der findes en meget stor gruppe, som ikke har nogen diagnoser, men har et sygefravær i lange perioder. Der kan vi jo se det alvorlige problem, at der sker en voldsom udstødning fra arbejdsmarkedet. Jeg tror, det er sådan, at efter 12 måneder er det fire ud af fem, der ikke vender tilbage, og analyser viser, at jo tidligere, vi griber ind, jo større mulighed er der for at sikre folk en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det er det, vores handlingsplan i juni måned vil beskæftige sig med.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er endnu et spørgsmål fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 13:24

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er dejligt at høre, at ministeren så endelig har fundet ud af, at det forslag, som vi kom med i forbindelse med jobplanen, måske godt kan bruges til noget alligevel.

Men jeg fik ikke helt svar på det, jeg spurgte om: Den mindreudgift, der bliver, på de 183 mio. kr. i 2008 og 312 mio. kr. i 2009, vil den blive anvendt på det her område?

Kl. 13:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 13:24

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det må vi jo se, når handlingsplanen bliver færdig. Det er klart, at når man fremlægger en handlingsplan til nedbringelse af sygefraværet, vil den også koste nogle penge. Men det vil jo så fremgå til sin tid, og det vil også fremgå, når vi skal indlede de politiske forhandlinger, hvor mange eller hvor få penge det drejer sig om.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Da det ikke ser ud til, at der er flere kommentarer, vil jeg sige tak til beskæftigelsesministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder. (Præcisering af princippet om lige løn, definitioner, ophævelse af godtgørelsesloft m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 28.03.2008).

Kl. 13:26

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er fru Louise Schack Elholm fra Venstre.

Kl. 13:25

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Med dette lovforslag implementeres Europa-Parlamentets og Rådets direktiv. Lovforslaget præcisere definitionen for lige løn og sikrer dermed en større klarhed om principperne bag reglerne for lige løn. Det giver en klarhed, som den danske befolkning har krav på.

Lovforslaget udvider beskyttelsen mod forskelsbehandling til at gælde enhver form for ugunstig behandling, når der er blevet fremsat krav om lige løn. Det sikrer altså i højere grad imod forskelsbehandling.

Lovforslaget definerer desuden en række former for chikaner, sexchikane m.v., i tydeligere formuleringer og skaber således en klarhed om denne politik.

Endelig bliver princippet om mainstreaming indført for alle offentlige myndigheder, der er dækket af ligelønslovens område.

Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 13:25

Kl. 13:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:26

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Er dette lovforslag efter ordførerens mening udtryk for, at regeringen nu har gjort det optimale for at sikre ligestilling på arbejdsmarkedet her i Danmark?

Kl. 13:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Louise Schack Elholm (V):

Det er min opfattelse, at vi hermed skaber et godt grundlag for, at arbejdsmarkedets parter kan nå videre i deres forhandlinger. Det er normalt, at langt de fleste regler på arbejdsmarkedet bliver aftalt mellem arbejdsmarkedets parter.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Pernille Vigsø Bagge for den anden korte bemærkning.

Kl. 13:27

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Er det efter ordførerens mening ikke rigtigt, at det danske aftalesystem i visse tilfælde kan være en decideret hindring for ligestilling på arbejdsmarkedet?

Kl. 13:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:27

Louise Schack Elholm (V):

Jeg mener, at det danske arbejdsmarkedssystem er utrolig godt funderet og virker rigtig godt. Og jeg mener, at de overvejelser, der ligger bag, når man går til forhandlinger, om, hvordan man vil vurdere sine medlemmers vilkår, hvad man prioriterer højest, og hvordan man vil forhandle tingene, er et rigtig godt udgangspunkt for det danske samfund.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere korte bemærkninger, vi siger tak til ordføreren. Og den næste på ordførerlisten er hr. Lennart Damsbo-Andersen fra Socialdemokraterne.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg skal indlede med at sige, at da vores ordfører, fru Anne-Marie Meldgaard, ikke kan være til stede, skal jeg på Socialdemokraternes vegne fremføre følgende:

Vi er generelt positive over for ethvert forslag, der kan være med til at gøre op med de uligheder, der er mellem mænd og kvinder i Danmark. Socialdemokraterne er stærkt bekymrede over, at arbejdsmarkedet bliver mere og mere kønsopdelt, og at de kvindedominerede fag sakker bagud på alle fronter.

I dag er ligestillingen mellem kønnene på og uden for arbejdsmarkedet fordelt på fire love, der tilsammen indarbejder det såkaldte recast-